IN PAGINA A DOUA PRIMUL ARTICOL DINTR-UN CICLU INTITULAT

Taina luminiței portocalii

- O întîmplare nefericită
- Dan a avut noroc
- Ei n-au de ce să se teamă

Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVI nr. 23 (1067) * miercuri 8 iunie 1966 * 8 pag 30 bani

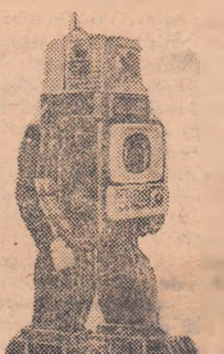
Ultimul sunet de clopoțel

Cărți și flori

N-aș putea spune nici acum, după atîtea zile, dacă Sin a dat buzna pe fereastră sau pe ușă, pentru că și fereastra și ușa s-au deschis amîndouă odată. Întîi am crezut că vîntul le-a deschis. M-am aplecat repede să culeg hîrtiile împrăștiate pe covor. Atunci l-am zărit pe Sin. Era foarte tulburat. Nu-l mai văzusem niciodată în halul acesta. Am lăsat hîrtiile și l-am întrebat :

— Sin, de ce te-ai întors atît de repede ? Ce s-a întîmplat ?

Sin și-a trecut palma peste frunte, apoi, fără să mă privească, a rostit încet, nesigur :

— Nu știu... Au dispărut copiii din clasele mici. Am umblat peste tot, dar n-am văzut un copil să meargă spre școală.

— Poate-i sărbătoare.

— Nu-i ! M-am uitat în calendar.

— Atunci, unde au dispărut ?

— Asta aș vrea să știu și eu. Spre școli se îndreptau doar ghiozdanele cu cărți și niște buchete mari de flori. Buchete de trandafiri albi, de garoafe roșii, de gladiole și crini... Am intrat și într-o școală. Aceeași poveste : numai cărți și flori. În curte, în clase, peste tot...

— Și nici un copil ?

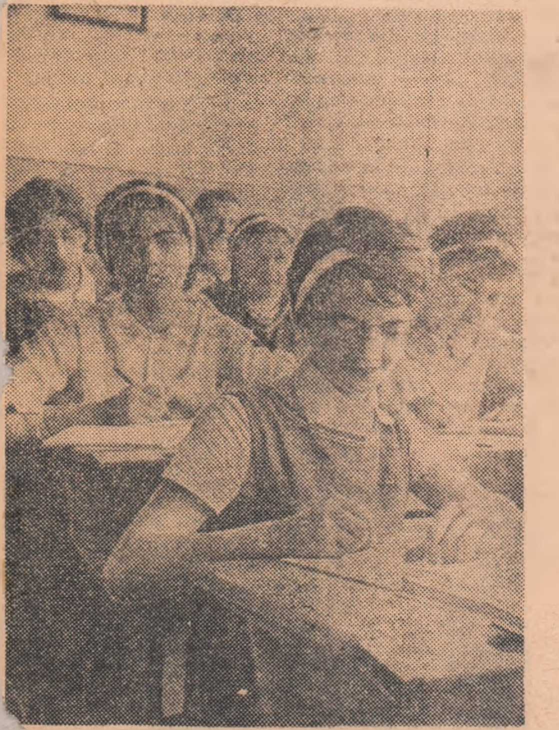
Costache ANTON

(Continuare în pag a 7-a)

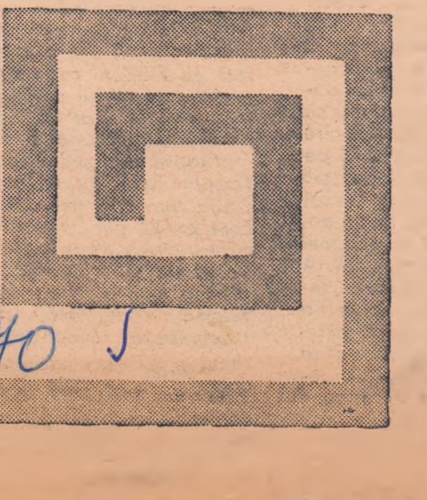
Micii geografi

Un băiat se urcă pe o scăriță și citește cadranul unor aparate, apoi notează cu grijă ceva într-un carnețel. La ora prînzului sau mai pe seară, iar îl vei zări urcînd scărița, citind, notînd. Și așa, zi de zi, un băiat sau o fată, repetă operația : iau temperatura aerului, cantitatea de precipitații, direcția și tăria vîntului etc. La stația meteorologică a Școlii generale din com. Vultureni, raionul Gherla, activitatea micilor geografi e în toi.

Dar nu numai atît. Alte grupe se ocupă de organizarea excursiilor, de stabilirea itinerariilor, de redactarea materialelor despre cele văzute și studiate în excursii. Ei au efectuat cercetări asupra pîrîului Peța și a lacului Ochiul Țiganului, au studiat nufărul și alte plante. Toate aceste lucrări și altele au fost adunate în revista cercului — „Drumeția". Acum toți membrii cercului studiază cu asiduitate, pregătind lucrarea „Flora și fauna comunei Vultureni".

Pentru cei mici a sosit vacanța cu toate frumusețile ei. Elevii mai mari fac bilanțul muncii de un an și apoi intră și ei în vacanța binemeritată.

ÎNFIINȚAREA LICEELOR DE SPECIALITATE

Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România au hotărît ca, începînd cu anul școlar 1966—1967, pe baza Directivelor celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, să se înființeze licee de specialitate (industriale, agricole, economice și pedagogice) cu durata de 4—5 ani.

Rețeaua liceelor de specialitate a fost publicată în ziarele „România liberă" și „Scînteia tineretului" din 5 iunie a.c.

Examenele de admitere în aceste licee se vor desfășura cu începere de la 22 iunie a.c.

Legea de organizare a liceelor de specialitate va fi supusă spre dezbatere apropiatei sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Important pentru absolvenții clasei a VIII-a

În dezbaterea Consiliilor învățămîntului superior, de cultură generală, profesional și tehnic, din zilele de 2 și 3 iunie a.c., au fost puse unele probleme privind îmbunătățirea sistemului de absolvire a școlii generale, examenului de maturitate, precum și a concursurilor de admitere în școlile de tip mediu și în învățămîntul superior.

Ca urmare a schimbului de păreri și a propunerilor făcute, pentru a evita paralelismele și supraaglomerarea elevilor, Ministerul Învățămîntului a stabilit următoarele măsuri:

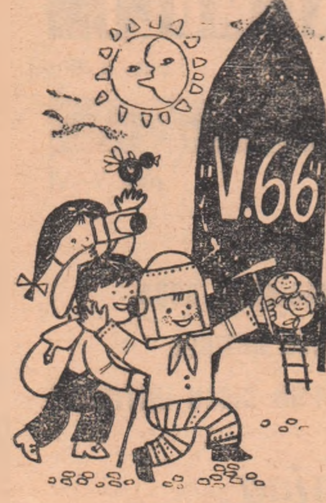
— Să se renunțe la examenul de absolvire a școlii generale. Elevii care au absolvit clasa a VIII-a vor primi certificatul de absolvire a școlii generale.

— Concursul de admitere în școlile de tip mediu se va desfășura la datele fixate (între 22—29 iunie la liceele de cultură generală și la liceele de specialitate ; între 4—12 iulie la școlile profesionale) la materiile anunțate anterior (limba română și matematica), la care se adaugă pentru liceele de cultură generală un examen oral de istoria patriei (clasa a VIII-a).

DIN VIAŢA PIONIEREASCĂ

PREGĂTIRI DE VACANŢĂ

La bordul lui

În cabina de comandă a lui „V. 66", tapetată cu hărţi şi plină de butoane, ceasuri de control şi tot felul de aparate nelipsite dintr-o navă atît de modernă, două persoane se ocupau cu un lucru mai puţin... modern, şi anume se certau!

— Încetaţi, vă rog, aici nu-i locul potrivit pentru aşa ceva, spuse, rece, inginerul Aurelian Preda, pe care îl cunoaşteţi din povestea „Extraordinarul EGO-2" şi care a acceptat recent funcţia de inginer-şef pe „V. 66".

— Nu e ce crezi dumneata, se supără unul din cele două personaje. Controversa noastră are un motiv pur ştiinţific, aşa că nu e o vulgară ceartă, ci un schimb de opinii!

— Mda, atunci se schimbă lucrurile! zîmbi Aurelian Preda. Pot afla şi eu care este acest motiv, domnule Phileas Fogg?

Într-adevăr, cel care dăduse inginerului replica era celebrul călător descris de Jules Verne. Prezenţa lui pe „V. 66" nu ne poate mira. Acest gentleman care a făcut cîndva ocolul lumii în 80 de zile, nu putea rămîne indiferent faţă de o navă ca „V. 66". în stare să parcurgă aceeaşi distanţă chiar şi în 80 de secunde! Iar celălalt personaj era Gheorghiţă reporterul.

— Iată despre ce e vorba, spuse Gheorghiţă. Adineauri au sosit pe bord două scrisori de la doi cititori. Fiecare dintre ei ne descrie planul lui de vacanţă.

— Pînă aici, nimic deosebit, remarcă inginerul.

— Da, însă noi nu putem cădea de acord care din cele două planuri e mai interesant! Phileas Fogg susţine că scrisoarea lui Ionescu merită în primul rînd, atenţie!

— Într-adevăr! rosti calm Fogg. Să-i dăm citire.

Scrisoarea lui Ionescu

„Dragi colegi de pe „V. 66", în vara aceasta voi fi un călător grozav! Particip la o excursie interregională care va dura două săptămîni! Vom vedea Bucureştiul şi Litoralul, vom poposi pe şantierul hidrocentralei de la Porţile de Fier şi printre constructorii de nave gălăţeni, vom vedea muzee şi expoziţii. Dar ştiţi cîţi copii din ţară vor participa la astfel de excursii? 83 000 de pionieri şi şcolari! Vom călători cu trenul, cu autobuzul şi cu vaporul! În acest timp, vărul meu se va găsi într-una din cele 92 de tabere şcolare, în care îşi vor petrece o parte din vacanţă 90 760 de pionieri şi elevi iar Viorel, prietenul meu cel mai bun, într-una din cele 200 de baze turistice care vor avea vreo 19 500 de locuri pe serie. La întoarcere, o să avem ce povesti, mai cu seamă că eu, în tot timpul excursiei, voi ţine un jurnal de călătorie!"

— Frumoasă vacanţă, nu-i aşa? exclamă Phileas Fogg. Personal, nu cred să existe ceva mai interesant decît să călătoreşti.

— Ba, să mă ierţi! spuse Gheorghiţă reporterul. Mie îmi place mai mult ce se spune în...

Scrisoarea lui Nicuşor

„La şcoala noastră, în timpul vacanţei, va funcţiona un centru cultural-sportiv, unde vom veni cu plăcere în fiecare sîmbătă şi duminică. Aici ne-am amenajat încă din vreme terenul de sport (unde putem juca volei, handbal, baschet). Programul centrului cultural-sportiv ne-a fost comunicat şi e pe gustul nostru. Vom organiza serbări cîmpeneşti şi un carnaval vesel, reuniuni, focuri de tabără unde ne vom întîlni cu tovarăşi, activişti de partid şi de stat. Adesea, vom pleca, o zi sau două, în drumeţie. N-o să ne întîlniţi niciodată pe drum fără un aparat de fotografiat, un acordeon sau măcar nişte... muzicuţe! Să ştiţi că aproape toţi pionierii şi elevii din ţară vor participa la astfel de drumeţii. Şi încă nu v-am spus tot: la centrul cultural-sportiv vom avea concursuri pentru „Cel mai bun recitator" şi „Cel mai bun solist", proiecţii de filme, simpozioane pe teme ştiinţifice şi de artă, dimineţi de basme, serate muzicale şi multe alte atracţii!"

— Excelent! spuse Gheorghiţă.

— Ba eu revin la părerea mea, replică Fogg.

Inginerul zîmbi:

— Controversa voastră nu are rost. Iată, a sosit chiar acum o nouă scrisoare care pare scrisă de aceeaşi mînă. E semnată de Nicuşor Ionescu.

— Nicuşor sau Ionescu? se încruntă Phileas Fogg.

— Şi Nicuşor, şi Ionescu! rise inginerul, pentru că este una şi aceeaşi persoană cu autorul celorlalte două scrisori! Ascultaţi...

A treia scrisoare

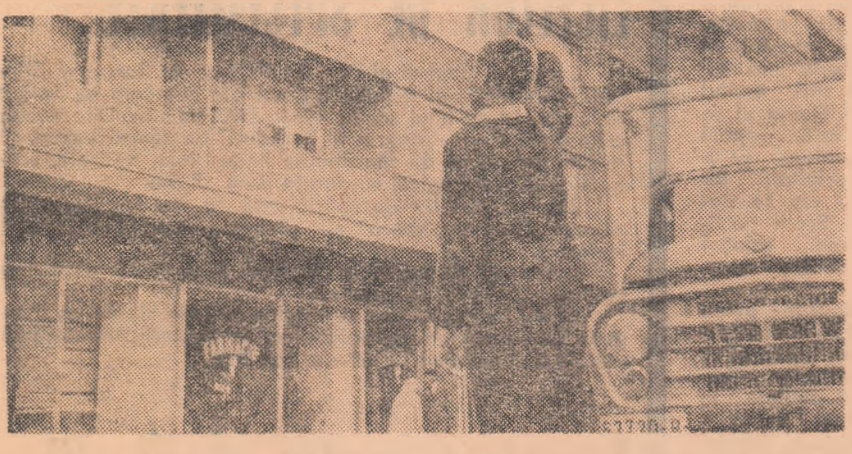
„Vă cer iertare pentru mica mea glumă de a trimite o scrisoare semnată numai cu prenumele iar alta, numai cu numele. De fapt, am vrut să vă arăt cîte voi avea atîtea lucruri interesante de făcut în vacanţă, încît ar ajunge şi pentru doi copii, nu numai pentru unul. În speranţa că mă veţi primi în echipajul lui „V. 66", semnez de astădată cum se cuvine.

Ionescu Nicuşor".

— Aşadar... spuse Phileas Fogg.

— Aşadar... spuse Gheorghiţă reporterul.

— Aşadar, cea mai frumoasă vacanţă va fi nu a lui Nicuşor sau Ionescu, ci a lui Ionescu Nicuşor şi a tuturor colegilor lui! conchise rîzînd inginerul. Şi să mai adăugăm ceva: această scrisoare ar fi putut fi trimisă de oricare cititor al „Scînteii pionierului".

Iată-l pe Dan. De data aceasta a avut noroc. Dar a doua oară?

TAINA LUMINIŢEI PORTOCALII

În dimineaţa aceea de mai, Florica (eleva Radu Florica din Reşiţa), după ce şi-a luat la revedere de la mama ei, a plecat, ca de obicei, spre şcoală.

Cînd a trebuit să traverseze una dintre cele mai circulate străzi ale oraşului, Florica n-a mers pînă la locul marcat pentru traversare, ci s-a avîntat de pe trotuar pe undeva, pe la jumătatea străzii. Grăbită, fără să se uite în jurul ei, a trecut în fugă prin faţa unui autocamion staţionat lîngă bordură. Şi tocmai cînd l-a depăşit, de după acesta a apărut altul în viteză. Şoferul a frînat, dar era prea tîrziu. Distanţa fiind prea mică, Florica a fost lovită şi accidentată grav. Servieta i-a sărit din mînă şi pe asfalt s-au răspîndit cărţile, caietele, sandvişul pentru recreaţia mare. În ziua aceea Florica n-a mai ajuns la şcoală, ci la spital.

E o veche şi înţeleaptă zicală: „Ulciorul nu merge de multe ori la apă". Totuşi, şi în ziua aceea pionierul Duca Dan de la Şcoala generală nr. 3 din Capitală a avut noroc. Mare noroc! Se ducea la prietenul lui să discute ceva cu privire la teza de matematică pe care urma s-o dea după amiază. Dan n-a urcat la etajul IV ci, în fugă, s-a dus chiar în mijlocul străzii unde s-a oprit. A ridicat privirile spre ferestrele cunoscute şi a început să-şi strige prietenul. În timpul acesta un autocamion „Carpaţi" venea în viteză chiar spre el, dar Dan nici gînd să-l observe. Noroc cu şoferul, l-a văzut pe Dan la timp şi a reuşit să oprească la un pas de el. Altfel... Altfel nici Dan nu s-ar mai fi dus după amiază la şcoală. De data aceea a avut noroc. Totuşi, nu uita, Dane: „Ulciorul nu merge de multe ori la apă". Şi-ar fi bine să ţină seamă de această zicală şi alţii: şi pionierele Şuşoiu Luminiţa şi Roni Anca, de la Liceul nr. 24 din Bucureşti (pe care le-am văzut mergînd foarte liniştite pe partea carosabilă a Căii Griviţei şi pe urmă străbătînd-o în fugă printre maşini şi tramvaie), şi elevii Ionescu Aurel, Grigore Cristian şi Craja Florin de la Liceul nr. 33 şi... Şi se mai ştiu ei care anume.

Strada, cu hergheliile ei de mii de cai-putere, care circulă necontenit pe ea, e cumplit de necruţătoare cu unii, aşa cum a fost cu Florica, aşa cum ar fi putut să fie cu Dan şi cu ceilalţi. Dar ea va fi totdeauna bună şi ocrotitoare cu pionierele Topalu Sonia, Brad Lia şi Călin Mariana de la Liceul nr. 32 din Bucureşti, pentru că ele merg numai pe trotuar, liniştite, nu se îmbrâncesc una pe alta pe partea carosabilă, nu traversează decît prin locurile marcate şi întotdeauna sînt foarte atente.

Viaţa şi sănătatea sînt bunurile cele mai de preţ pe care le aveţi şi pe care sînteţi datori să le păstraţi cu grijă. Să le păstraţi pentru bucuria voastră, a părinţilor voştri pentru ca fiecare dintre voi, de-a lungul anilor, să puteţi fi în stare să vă faceţi datoria de cetăţean, să puteţi munci şi crea bunuri şi frumuseţi. Aşa că nu uitaţi: cînd circulaţi pe străzi, nu procedaţi ca Florica ori ca Dan, ci respectaţi întocmai regulile de circulaţie. Credem că nu strică dacă noi vă mai reamintim cîteva din ele:

● Circulaţi numai pe trotuare şi niciodată pe partea carosabilă de l[...]gă trotuar.

● Folosiţi pentru traversare locurile marcate şi treceţi numai cînd semafoarele sînt pe verde.

● Cînd semafoarele se află pe culoarea portocalie, trebuie să fiţi atenţi. De aici, şi titlul articolului nostru...

● Acolo unde nu sînt locuri marcate, traversaţi numai pe la colţurile străzii şi numai cînd pe ea nu se văd vehicule apropiate.

Constantin DIACONU

şi locotenent major de miliţie

C. CONSTANTINESCU

Oare Ionescu Aurel, Gri[...] Florin nu-şi dau sea[...] carosabilă a stră[...]

MÎINI MICI, DAR ÎNDEMÎNATICE!

În sălile de marmură ale Palatului pionierilor din București, s-a inaugurat la 29 mai a.c., expoziția pe țară cu tema: „Partidului, recunoștință vie". *Cele mai frumoase lucrări create de copiii care activează în cercurile de la palat și la casele pionierilor din țară și-au dat întîlnire aici.*

Ghizii expoziției, pionieri și pioniere, se grăbesc să dea explicații.

— Priviți aceste machete, ni se adresează pionierul Dinescu Sorin. Aceasta reprezintă o corabie a vikingilor, cealaltă o corabie a lui Ștefan cel Mare.

Mai departe, Sorin prezintă iahturi de diferite mărimi și ne arată macheta cea mai impozantă, aceea a cargoului de 4 500 tone cu motor electric. Alături, ne așteaptă avioanele, un cosmo-avion etc., înșirate ca într-un aerodrom minuscul.

Expoziția oferă și alte surprize. Remarcăm machetele unor sonde și ale produselor uzinei de utilaj chimic trimise de pionierii de la Ploiești sau macheta telefericului, trimisă de Casa pionierilor din Brașov. Tot în expoziție ni se dezvăluie un întreg artizanat cu scoarțe, bluze, bibelouri, păpuși și cunoscuta poartă maramureșană, în miniatură, lucrată de pionierii Barz Petru și Tiplea Cornel de la Baia Mare.

La plecare, am spicuit cîteva impresii scrise de pionierii vizitatori: „Cinste copiilor care au făcut aceste lucrări atît de frumoase"; „Am vizitat cu deosebită plăcere expoziția, care ne-a impresionat prin frumusețea exponatelor eexcutate de mîini mici, dar îndemînatice".

M. MICU

CONCURSUL NOSTRU: Cine știe mai mult

CLASELE IV-V

Etapa I-a

Seria a II-a

1. Am ascultat următoarea discuție: — Hei, vînătorule! Ai mulți iepuri în tolbă? — Dacă ar mai fi pe atîția și încă unul, aș avea tocmai de trei ori mai mulți decît am. Isteț vînător! Răspundeți cîți iepuri avea?	un iepure	doi iepuri	trei iepuri
2. Cum se numește vasul pe care a călătorit exploratorul Nansen cu echipajul său spre Polul Nord?	Hansa	Fram	Vega
3. O pasăre ciudată vă învață un joc original: mai întîi desenează o pistă de formă circulară (forma exactă nu contează) apoi participanții sînt așezați din loc în loc de-a lungul traseului. Nu urmează, „unu, doi, trei" și „start" ca la orice alergare, ci fiecare începe să fugă cînd îi vine cheful și se oprește cînd crede de cuviință... Iată un joc foarte nostim, nu-i așa? În ce carte l-ați întîlnit?	„Minunata călătorie a lui Nils Holgersson prin Suedia" de Selma Lagerlöf	„Fram, ursul polar" de Cezar Petrescu	„Alice în țara minunilor" de Lewis Carroll
4. Din ce metal au fost bătuți primii bani în Moldova?	Aur	Argint	Aramă

Cu două numere în urmă, prezentînd prima serie de întrebări, redacția noastră v-a explicat pe lîng condițiile con-...rsului și modul în care ...ebuie trimise de voi re-...itatele aflate. Un sfat ...rețios: nu vă grăbiți. Dacă o întrebare vi se pare prea ușoară, zăboviți totuși asupra ei. Trebuie să știți că în aceas-...tă competiție vă sînt ...use la încercare atît ...noștințele cît și pu-...ea de judecată, aten-

Așadar, socotim foarte important să vă reamintim:

— Aveți timp destul! Răspunsurile se trimit într-un singur plic numai la sfîrșitul primei etape a concursului, care cuprinde 4 serii de întrebări.

— Răspunsurile le veți scrie direct pe fișa decupată, în rubrica lăsată anume liberă, din dreptul fiecărei întrebări. Cele copiate pe hîrtie, separate, nu vor fi luate în seamă.

CLASELE VI-VIII

Etapa I-a

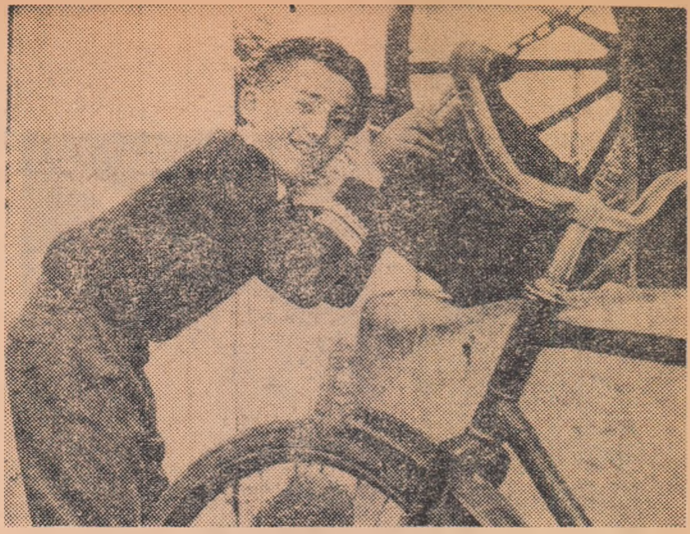
Seria a II-a

1. Într-un hrisov datînd din a doua jumătate a secolului XV, este întîlnit pentru prima oară numele cetății București. Care din acești trei domnitori au dat acest hrisov?	Mircea cel Bătrîn	Vlad Țepeș	Mircea Ciobanul
2. Într-o zi, unui meteorolog i s-a oprit pendula. A pus-o cu totul întîmplător la ora 2 și 20 de minute, a învîrtit cheia și a plecat la o tabără de copii din apropiere, ca să afle ora exactă. Acolo, ceasul arăta 2 și 40 de minute. Meteorologul a mai zăbovit cu prietenii 10 minute, apoi s-a întors spre stația lui la fel de repede ca și la dus. Ajuns acolo, el a văzut că pendula arată ora 4 fără 10 minute și s-a grăbit să o pună la ora exactă. Care era această oră?	Ora 3 și 30 de minute	Ora 3 și 40 de minute	Ora 4 fix
3. Să ne închipuim o călătorie pe hartă... Între Marea Roșie și Oceanul Indian, trecînd prin Golful Aden și Golful Arabic, vom întîlni un golf, al cărui nume ne este foarte cunoscut... din cuprinsul unei poezii. Ce clasic român a scris poezia?	Vasile Alecsandri	George Coșbuc	Mihai Eminescu
4. Sînteți buni filateliști? În care țară au apărut pentru prima dată mărcile poștale?	Franța	Germania	Spania
5. Gigel cel lacom, gîndindu-se la legea gravitației, vrea să știe unde va avea mai mult zahăr într-un kilogram?	La pol	La ecuator	Peste tot la fel
6. Care este metoda cea mai folosită de sterilizare a apei?	Filtrarea	Fierberea	Ozonificarea

Poveste fără cuvinte

Avanpremieră de vacanță pe bicicletă

Popas la tradiționala fîntînă cu roată.

Ce simpatic e bunicul de la Călărași !...

Are optzeci de ani, dar nu iese din casă pînă nu-și controlează mustața în oglindă. Și are o barbă deasă și mare, ca a oamenilor de seamă din cărțile de școală.

Cum o fi arătînd acum ? S-o mai fi schimbat, că de astă-vară a trecut vreme ? !

Abia așteaptă să-l vadă. Pe la sfîrșitul lui iunie e la el. Apoi se duce la celălalt bunic, la Slobozia. Acolo-i și Fane, verișorul lui, și Vasilică. Ei or să-i arate cum se fac zmeele cu fluier la coadă, iar el, Constantin, o să le dea bicicleta, să se plimbe.

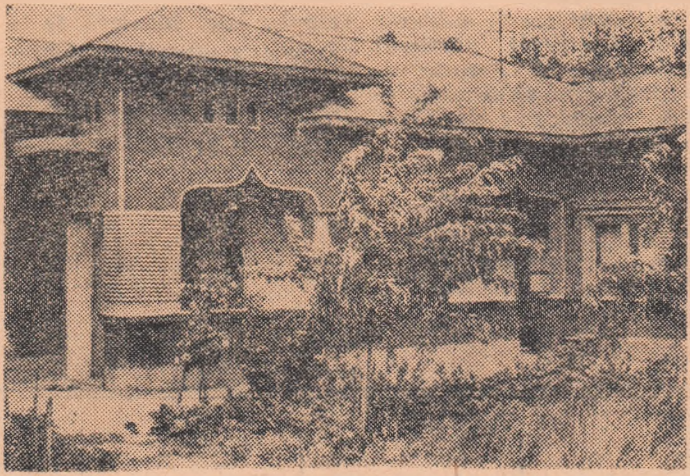
Dar poate că și-au cumpărat și ei bicicletă... Oricum, tot o ia pe-a lui cu el.

..Constantin, pe numele întreg Vlădărcanu Constantin, a ajuns cu bicicleta pe strada principală.

Pe stradă, lume multă. Ca duminica.

Fiecare și-o petrece după preferință. Dacă ești pasionat de șah — ca Nacu Tudor, bunăoară, elev într-a IX-a, — te duci la cămin, unde te așteaptă o mulțime de amatori, oameni în vîrstă, cooperatori, sau elevi de la școala generală și de la liceul din sat.

Pe unii îi interesează emisiunile de la televiziune. Le pot vedea la cămin sau acasă, că sînt multe televizoare aici, în Brănești-Lehliu. Vreo 420. Alții se duc la cinematograf, la film — și este lucru știut : la ora 3 are loc primul spectacol de duminică.

Arhitectură și confort : una din cele peste 600 noi locuințe ridicate în sat.

Pe strada principală, ca și la bibliotecă sau la cămin, lume multă. Dar mai e și altceva. Aerul însuflețitor de vacanță..

Constantin trece cu bicicleta, împărțind saluturi din cap, în dreapta și-n stînga.

— Da-ncotro, flăcăule ? îl întreabă un sătean.

— Bună ziua, nene, fac proba, — răspunde vesel Constantin, pedalînd cu eleganță.

Are dreptate. Are chef de plimbare, băiatul. Deocamdată, nu s-a încumetat să meargă nici pînă la pădurea Pustnicul, unde se duc de obicei elevii în excursie, vara, dar tot face ocolul satului, colindă toate străzile. Așa, un mic antrenament. Ca un fel de avanpremieră la vacanță. Pe bicicletă.

Cum termină însă școala, (și termină bine, cu note de 9 și 10), Constantin se duce la bunici. La Călărași și la Slobozia.

Fane, Vasilică, verișorii... Fac niște zmee cu zbîrnîitoare, de fug pisicile după ele pe garduri, să le prindă.

Grozav o să se mai distreze în vacanță !...

Al. Dinu IFRIM

21 DE prieteni

Cînd maistrul Ion Pușcaș a venit aici, la Tîrgu-Mureș, clădirile combinatului erau abia în construcție. Cu fiecare zi, retortele gigantice, în care gazul metan avea să fie transformat în „vitamine" pentru ogoare se profilau zvelte spre înălțimile albastre. Constructorii, montorii dădeau zor zi și noapte.

În acele zile ale anului 1964, mulți tineri din diferite colțuri ale țării se îndreptau spre Tîrgu-Mureș să învețe. Voiau să conducă instalațiile complicate, agregatele moderne de-aici, să se specializeze. Tot atunci a venit și Ion Pușcaș de la Victoria. Combinatul chimic de-acolo lucra de mult, încă din 1954, iar boabele rotunde ca mărgelele, produse de chimiști, hrăneau în fiecare toamnă și primăvară ogoarele.

Maistrul Ion Pușcaș, căci și pe atunci era tot maistru, avusese și el bucuria să participe la elaborarea primelor tone de îngrășăminte.

Acum venise aici, la combinatul din cîmpia Mureșului, ca specialist, să împărtășească din experiența sa și altora.

Într-o zi, a fost invitat la comitetul de partid :

— Te-am ruga să ne dai o mînă de ajutor. E vorba de elevii cei noi. Au nevoie de un sprijin apropiat. Mulți dintre ei au terminat școala cu ani în urmă.

— Aș face-o bucuros — răspunse Ion Pușcaș.

— Atunci, ocupă-te dumneata de una dintre grupe. Sînt 20 de băieți. Inginerii le vor preda teoria, dumneata îi vei ajuta acolo unde le e greu și, bineînțeles, la practică.

Școala a început după cîteva zile. Tot de atunci a început prietenia lui Ion Pușcaș cu cei 20 de tineri.

Luni și luni de-a rîndul, Virgil Nuță, Ion Istrati, Ion Rus, Romulus Căbuz și toți ceilalți din grupa nr. 1 au parcurs împreună cu maistrul lor drumul plin de surprize al chimiei organice, al formulelor de mecanică și electrotehnică, au studiat aparatele de măsură.

— Și la meciuri venea cu noi, nea Ionică !...

— La Piatra Neamț, cînd am mers să continuăm școala de specializare, eram și duminica împreună. Făceam niște excursii minunate...

— Pentru noi e ca un frate mai mare...

★

...Nu demult Ion Pușcaș a avut o nouă bucurie. Poate mai mare decît acea trăită cu ani în urmă, la Victoria.

Aceasta s-a întîmplat cînd noul combinat a produs primele 5 000 tone de azotat de amoniu. Cei 20 de tineri chimiști s-au prezentat la marele lor examen. Zilele petrecute împreună, orele de strădanie în fața problemelor care păreau de nedezlegat, sau cele petrecute în fața aparatelor pe care trebuiau să le cunoască amănunțit, aveau să-și dea roadele. Ion Pușcaș aștepta examenul cu aceeași emoție cu care așteptau și băieții.

Cu halatele lor albastre, așezați în fața tablourilor de comandă, nu mai stăteau niște elevi, ci oameni bine pregătiți, pentru a începe o muncă frumoasă, care le va oferi multe bucurii : stăteau cei 20 de prieteni ai comunistului Ion Pușcaș.

Ecaterina ROȘCA

În împărăția... tuburilor de neon. O imagine de la „Electrofar"-București

Aeromodel-planor

Ne propunem să construim aeromodelul planor „Libelula" cu aripa și ampenajele din carton, iar fuselajul și botul din lemn și placaj.

Ca material folosim : placaj de 3 mm grosime, lemn de brad (șipci), clei, carton, ținte (puricei) și un fir de cauciuc de 20 × 1 mm gros.

Toate piesele le mărim la dimensiunile arătate în schiță. Începem cu piesele din figura 1, 2 și 3 mărindu-le pe carton.

Decupăm începînd mai întîi cu aripa și terminînd cu ampenajele.

Marginea din față a aripii (fig. 1) o mai crestăm încă o dată pe lîngă dunga neagră, destul de adînc, fără să o desprindem însă, o îndoim și o lipim cu pelicanol. Apoi vom decupa ampenajul orizontal și cel vertical (fig. 2 și 3).

Fuselajul (fig. 4) se taie cu traforajul dintr-o scîndurică de brad (220×3×3 mm). Botul (fig. 5) se taie dintr-o bucată de placaj de 65×20×3 mm.

Nervura (fig. 6) pe care se fixează aripa și căreia îi dă și o formă nouă (concavă) se taie din lemn de brad.

ASAMBLAREA

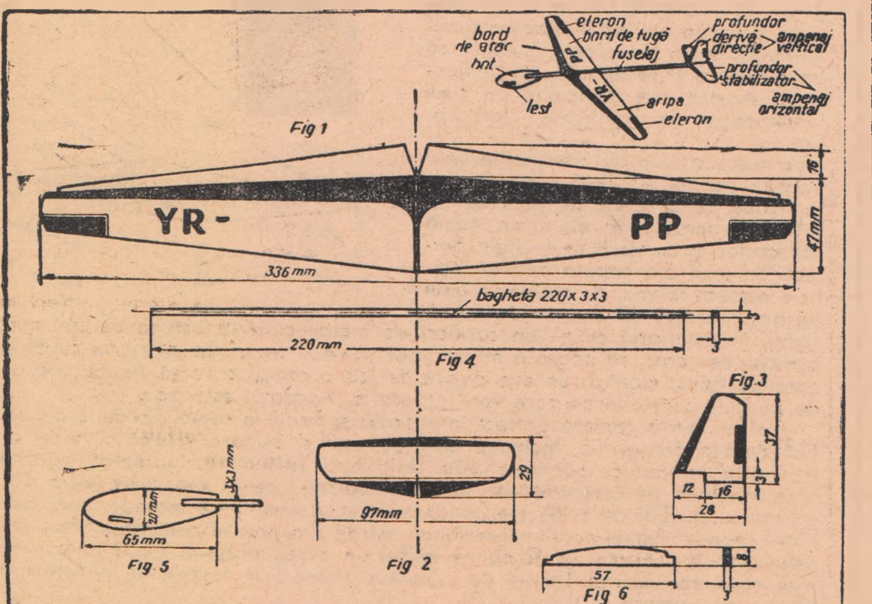
Ampenajul orizontal se fixează pe fuselaj la unul din capetele acestuia, cu clei și două cuișoare (puricei) care se bat în jumătatea din față a ampenajului. Se lasă loc ca cealaltă jumătate să fie crestată o dată cu fuselajul pentru introducerea ampenajului vertical.

Fuselajul se introduce în bot (figura 5) și se încleiază.

Aripa o fixăm cu clei și 3—4 cuișoare pe nervură, avînd grijă ca partea din față (bordul de atac), care a fost îndoit mai înainte, să cadă pe marginea din față a nervurei (partea mai groasă), iar mijlocul aripii să cadă pe mijlocul nervurei și pe partea ei concavă.

Aripa se montează pe fuselaj cu ajutorul firului de cauciuc, bine întins.

Aeromodelul este bine centrat atunci cînd, sprijinindu-l în vîrful degetului arătător, într-un punct al fuselajului (și anume la o treime de la marginea din față a aripei spre mijloc) rămîne în poziție perfect orizontală, neînclinîndu-se în nici o parte.

Luneta

Luneta se compune din două părți : **partea optică**, (formată din obiectiv și ocular) și **corpul lunetei** (tubul mare, tubul mic și monturile, adică suportul susținător al obiectivului și ocularului).

De la un magazin de optică, vom procura o lentilă de ochelari + 0,75 dioptrii, cu distanța focală 133 cm (vom cere ca lentila să fie **Anastigmat**), care va servi ca obiectiv, și o lupă de cercetat stofele, cu distanța focală de 2 cm, care va prezenta ocularul. Pentru ocular mai putem utiliza un obiectiv-foto uzat sau ocularul unui binoclu (prismatic) de cîmp.

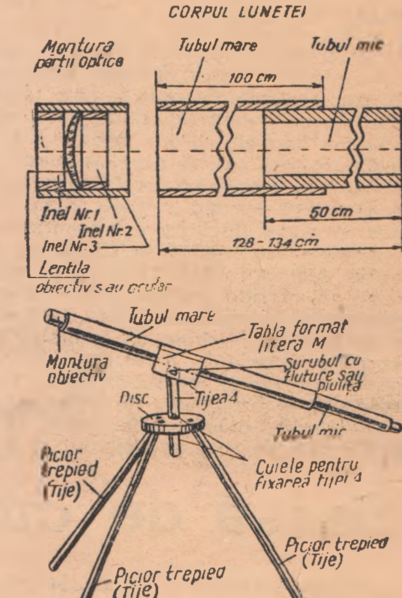
Pentru corpul lunetei sînt necesare 5 coli de carton duplex 100 × 70 cm, clei de tîmplărie și... iscusința voastră.

Pe lățimea colii de carton, tăiem un ștraif (o bentiță) de 1 cm lățime, o ungem cu clei și o rulăm, formînd un inel cu diametrul exterior egal cu diametrul lentilei de ochelari, iar diametrul interior cu aproximativ 2—3 mm mai mic decît diametrul lentilei. (Inelul 1). Tăiem un alt ștraif lat tot de 1 cm și repetăm operația, (inelul 2). La fel procedăm și cu al 3-lea inel, lat de 5 cm. Interiorul lui va fi exact cît exteriorul inelelor 1 și 2. Ungem cu clei partea exterioară a inelului 1 și-l introducem în interiorul inelului 3. Cînd cleiul s-a uscat, introducem lentila de ochelari în interiorul inelului 3. Apoi venim cu inelul nr. 2 și presăm lentila, astfel că lentila de ochelari se va afla în interiorul inelului 3 susținută perpendicular între inelele 1 și 2. Tot așa procedăm și pentru montura acularului, numai că inelul 3 al monturei ocularului va fi lat de 2 cm. Confecționăm luneta, compusă din două tuburi : tubul mare și tubul mic. Ungem cu clei o coală de carton și pe lungimea colii începem să rulăm formînd un tub cilindric lung de 1 m și cu interiorul exact cît diametrul exterior al inelului 3 de la montura obiectiv. Pentru rezistență, mai rulăm o coală de carton unsă cu clei. Tot ca pe tubul mare, rulăm și tubul mic, de 50 cm lungime cu interiorul cît exteriorul inelului 3 al monturii ocular, iar exteriorul cît interiorul tubului mare Dacă exteriorul tubului mic nu atinge dimensiunea interiorului tubului mare, mai rulăm bucăți de coli de carton cît se cere. Vopsim cu negru interioarele tuburilor și monturilor. Introducem tubul mic în tubul mare, apoi fixăm montura obiectiv și montura ocular. Distanța dintre obiectiv și ocular să fie de aproximativ 128—134 cm. Privim prin lunetă și cu ajutorul tubului mic (care va fi glisant) mărim sau micșorăm lungimea lunetei pînă căpătăm o imagine clară a obiectivului studiat. Imaginile le vom vedea răsturnate. Deoarece lentilele de ochelari dețin aberații cromatice (vedem obiectele colorate pe margini) creăm niște diafragme (discuri din carton cu un orificiu în centru) pe care le aplicăm în fața obiectivului. Pentru studiul Soarelui și Lunei, deschiderea diafragmei (orificiul din centru) va fi de ϕ 3 cm.

Ca susținător (trepied) al lunetei, puteți utiliza un trepied de aparat foto, sau un trepied simplu confecționat prin iscusința voastră.

ATENȚIE ! Cînd priviți Soarele, puneți în fața ocularului un filtru : fie o sticlă de protecție pentru sudură, fie un geam afumat, necesar protejării ochilor.

CORPUL LUNETEI

bucata ; șuruburi 50×4 mm cu piulițe, 2 buc ; conductor electric bifilar de 2×1,5 mm, 2 m lungime ; șteker 1 buc.

Lucrați după indicațiile date pentru fiecare figură în parte :

Fig 1 = PLACA DE FIXARE (12 bucăți), confecționată din tablă de fier de 1 mm grosime. Se îndoiesc marginile la 90° pe locul indicat cu linie întreruptă (punctată).

Fig. 2 = PLACUȚA DE MICĂ (2 bucăți) de 1 mm grosime, bobinată cu sîrmă de cromnichel de 6,1 și de lungime de 2 m. În punctele **a** și **b** se conectează sîrmă mai groasă, sau aceeași sîrmă, însă întreită. Pentru punctul **a** să aibă o lungime de 0,2 m, iar pentru punctul **b** — o lungime de 0,05 m. Apoi aceste capete se izolează cu fir de azbest.

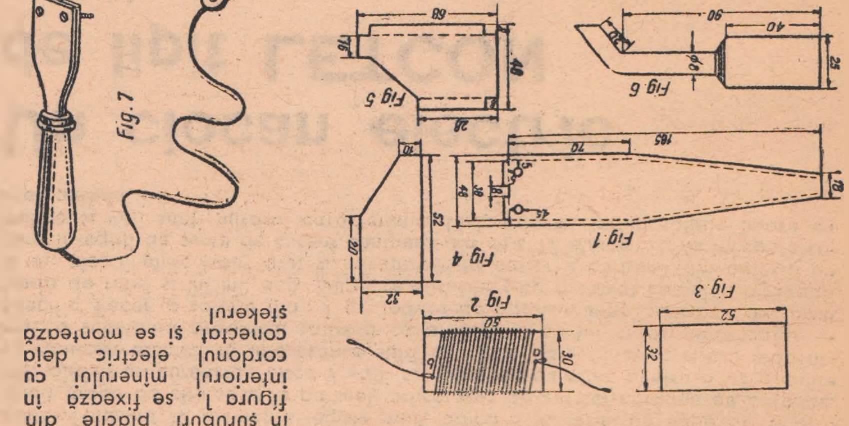
Fig 3 = PLACUȚA DE MICĂ (4 bucăți) de 1 mm, realizată cu scopul de a acoperi (izola) pe ambele fețe, plăcuța cu rezistență din fig. 2.

Fig. 4 = PLACUȚA DIN TABLĂ DE FIER (2 bucăți) de 0,3—0,4 mm, (tablă de la cutii de conserve)

Fig. 5 = PLACUȚA DIN TABLA de 0,3—0,4 mm (2 bucăți) cărora li se îndoiesc marginile la 90° pe locul indicat cu linie întreruptă. Apoi se așează în ordinea următoare : plăcuța din figura 2 se acoperă pe o parte și pe cealaltă cu plăcuța din figura 3, se așează în interiorul plăcuței din figura 5, se adaugă peste acestea plăcuța din figura 4 apoi se îndoiesc marginile spre interior pînă se ajunge la orizontal (marginile plăcuței figura 5). Să avem grijă ca firele din punctele **a** și **b** să nu se atingă de plăcutele metalice.

Fig 6 = VÎRFUL CIOCANULUI ELECTRIC DE LIPIT se realizează dintr-o bară rotundă de cupru conform indicațiilor din fig. 6

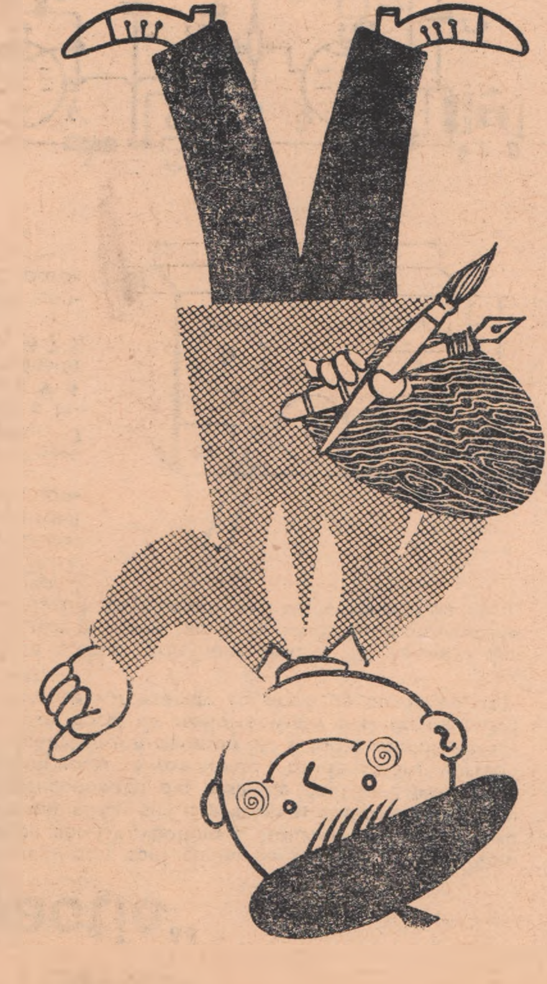
Fig. 7 = VEDERE DE ANSAMBLU A CIOCANULUI ELECTRIC DE LIPIT. Mînerul se va confecționa din lemn tare (stejar, fag) lung de 150 mm și cu o grosime de 40 mm la partea superioară și 25 mm la partea inferioară. Canalul din interiorul mînerului pentru introducerea plăcilor din figura 1 cît și a cordonului electric, se va realiza cu ajutorul unei sîrme groase (circa 6—8 mm) înroșită în foc. Cordonul electric se conectează în interiorul mînerului cu capetele firelor din **a**. Se va izola locul de contact cu izolirband. Înainte de a se așeza grupul de plăcuțe (montate ca în figura 5) în interiorul plăcilor din figura 1, se va pune cîte o plăcuță de azbest de 2 mm în scopul de a realiza o izolare termică. Vîrful din cupru cu partea platizată se introduce în interiorul plăcilor din figura 5, pe partea unde nu sînt îndoituri . Se string în șuruburi plăcile din figura 1, se fixează în interiorul mînerului cu cordonul electric deja conectat, și se montează ștekerul.

Autorii acestor construcții sînt : prof. Dumitru LUȚA, Palatul pionierilor ; prof. V. IORDANESCU, Palatul pionierilor ; Viorel TONCEANU ; Șerban GHINDEANU ; Claudiu VODĂ.

MICA BIBLIOTECA

nr. 3

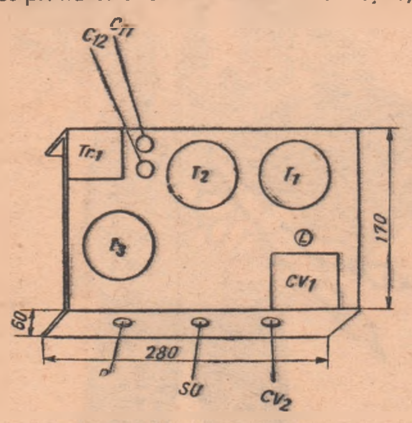
În acest număr al „Micii biblioteci" publicăm construcții. Scrieți-ne dacă v-au plăcut și dacă ați putut să le realizați.

SCÎNTEIA PIONIERULUI

Aparat de radio de tip „reacţie"

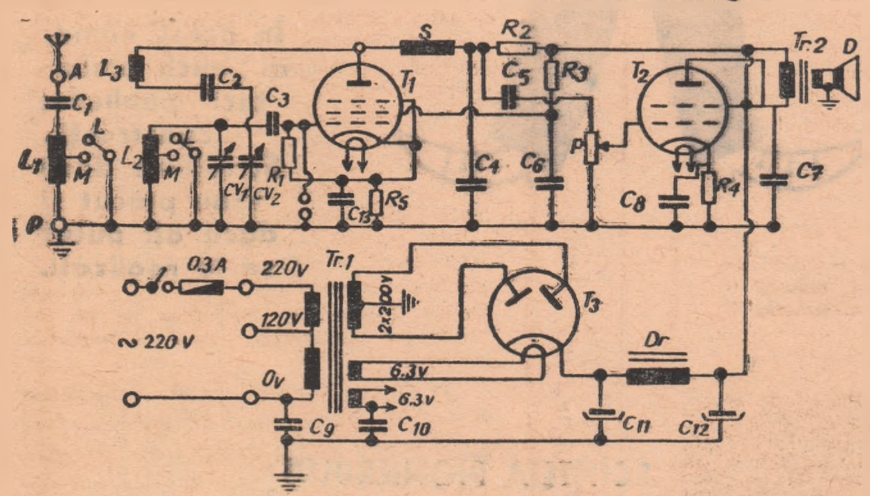
Începem construcţia aparatului prin confecţionarea şasiului pe care vom monta : condensatorul variabil cu aer CV_1, bobina L, transformatorul de reţea Tr. 1, cei doi condensatori electrolitici C_{11} şi C_{12} precum şi soclurile celor trei tuburi electronice. Şasiul se confecţionează din aluminiu de 1,5—2 mm grosime, dimensiunile din figura 1. Sub şasiu se vor monta : condensatorul variabil cu mică CV_2, potenţiometrul P, schimbătorul de unde SU şi toate celelalte piese (condesatorii ficşi, rezistenţele fixe, şocul de radiofrecvenţă S şi droselul Dr.) Legăturile (conexiunile) între piese se vor executa cu sîrmă de conexiuni, izolată în plastic şi lipite cu cositor.

Şocul de radiofrecvenţă S se obţine prin bobinarea a 100 de spire din sîrmă de cupru emailată, de 0,3 mm grosime, pe o carcasă, cu diametrul de 10 mm. Droselul Dr. poate fi înlocuit cu primarul unui transformator de ieşire, de la un receptor industrial. Difuzorul D şi transformatorul de ieşire Tr. 2, folosite, vor fi de tip radioficare. Transformatorul de reţea Tr. 1 este de tipul celor folosite în radioreceptorul „Concert".

Primul tub electronic T_1 este o pentodă de tipul 6 k 7 sau 6 ж 7 (6 Ж 7), iar al doilea tub T_2 este o tetrodă de tipul 6 П 6 (6 P 6) sau 6 V 6. Ca tub redresor T_3, poate fi folosită dubla diodă redresoare 6Ц 5 (6 Ţ 5) sau alt tub echivalent.

După executarea conexiunilor conform schemei electrice din fig 2, aparatul poate fi conectat la reţea. Prin rotirea condensatorului variabil cu mică CV 2, trebuie să se audă un fîşîit puternic, semn că aparatul a intrat în reacţie. Rotind butonul condensatorului variabil cu aer CV 1, ne putem acorda pe frecvenţa postului de radio pe care dorim să-l recepţionăm. Tăria audiţiei poate fi reglată prin rotirea butonului potenţiometrului P.

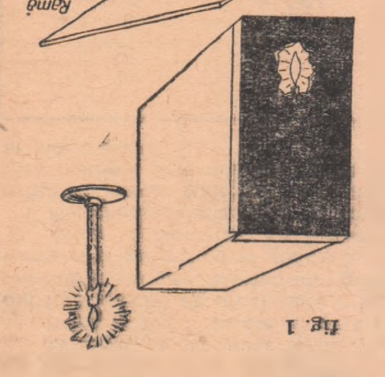
VALORILE PIESELOR

C 1 = condensator fix 100 pf; C 2, C 7 = condensator fix 5000 pf.; C 3 = condensator fix 120 pf; C 4 = condensator fix 150 pf; C 5, C 6 = condensator fix 0,1 Mf; C 8 = condensator negativare 80 Mf/50 V ; C 9, C 10 = condensator fix 0,1 Mf/300 V; C 11, C 12 = condensator electrolitic 16 Mf/450 V ; C 13 = condensator negativare 10 Mf/10 V ; CV 1 = condensator variabil cu aer 500 pf ; CV 2 = condensator variabil cu mică 500 pf ; R 1 = rezistenţă fixă 2 M ; R 2 = rezistenţă fixă 20 K ; R 3 = rezistenţă fixă 1,5 M ; R 4 = condensator rezistenţă fixă 270 ; P = potenţiometru 1 M Ω ; R 5 = rezistenţă fixă 2,5 K ; L 1, L 2, L 3 = bobină tip „Audion" ; S U = schimbător de unde 2×2 poziţii .

Aparat de fotografiat

Luaţi o cutiuţă de carton, de formă paralelipipedică — de mărimea unui pachet de ţigări „Snagov" — şi decupaţi-i fundul. Lipiţi în locul său o bucăţică de hîrtie albă, velină, subţire. Pe capacul opus faceţi, în centru, un mic orificiu. Cu acest „aparat" intraţi într-o cameră întunecată. Aşezaţi o lumînare aprinsă la distanţa de 60 cm. de orificiul aparatului şi priviţi prin spatele său la hîrtie. Veţi avea surpriza să vedeţi flacăra lumînării, ca într-o fotografie, numai că imaginea va fi răsturnată, ca în figura 1. Acesta este principiul pe care funcţionează aparatele de fotografiat.

fig. 1

Să trecem acum la construcţia unui aparat, capabil să fixeze imagini fotografice pe bucăţele de peliculă.

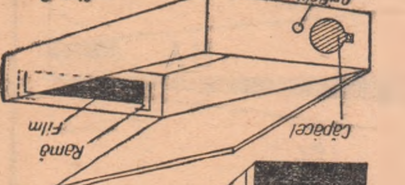
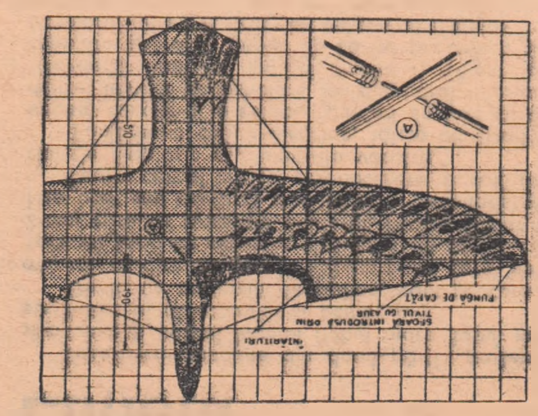

fig. 2

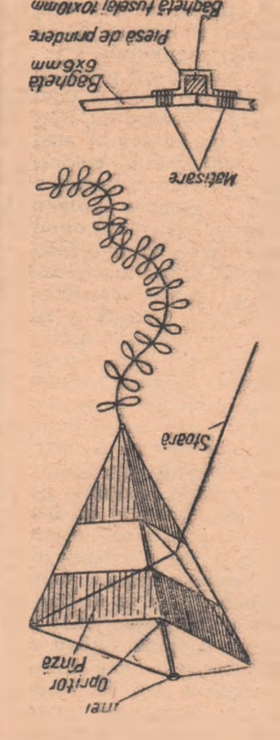
Luaţi o mică cutie din lemn, tablă sau carton gros, care se închide perfect. La unul din capete daţi un orificiu perfect rotund, de grosimea unui cuişor. Printr-un nit sau un şurubel, fixaţi, în exteriorul cutiei, un căpăcel de metal, care să astupe perfect micul orificiu, dar care, să poată fi mişcat uşor în jurul nitului. În interiorul cutiei, pe peretele opus, montaţi un mic dispozitiv (ca o ramă) care să fixeze bucăţica de peliculă sensibilă pe care veţi fotografia. Aparatul este gata (fig 2).

Intraţi într-o cameră perfect întunecată şi fixaţi în rama din cutie o bucăţică de film fotografic. Închideţi bine capacul şi asiguraţi-vă că şi micul orificiu este astupat cu căpăcelul său. Ieşiţi apoi la lumină, îndreptaţi aparatul spre un obiect pe care vreţi să-l pozaţi şi aşezaţi-l pe un suport fix (pe o masă de exemplu). Ridicaţi căpăcelul şi lăsaţi orificiul liber 1—2 secunde, apoi astupaţi-l repede. Filmul va fi impresionat. Intraţi din nou în camera întunecoasă, developaţi-l şi fixaţi-l. Veţi obţine astfel un clişeu obişnuit după care puteţi face copii sau măriri. Timpul de expunere variază în funcţie de luminozitate (plin soare, umbră etc.)

ZMEU

Luăm o coală mare de hîrtie obişnuită, pe care desenăm, aşa cum se vede în figura 1, „Şoimul" (pătrăţelele ajutătoare pentru desenat au latura de 5 cm.) Apoi decupăm pasărea şi o aşezăm pe un material textil. Marginile materialului le tivim în aşa fel încît prin tiv să poată intra o sfoară. La capetele aripilor, în bot şi în coadă, se face cîte o pungă pentru fixarea celor trei baghete care formează scheletul zmeului-pasăre. Baghetele sînt lungi de 70 cm. şi se îmbină la mijloc în sistemul arătat pe schiţă.

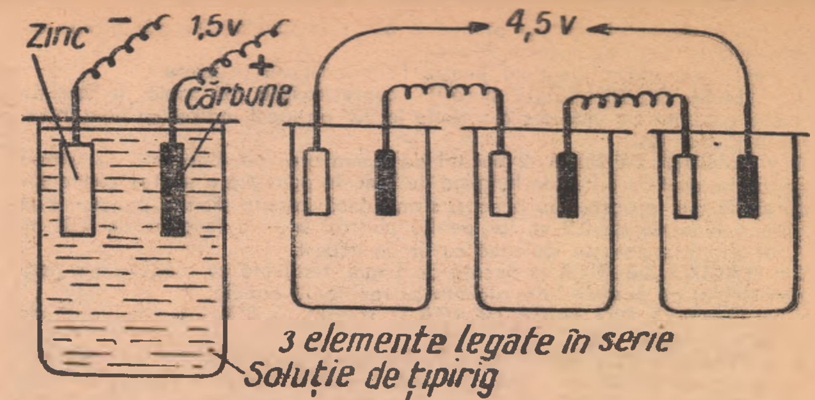

După ce am fixat scheletul, întindem sfoara trecută prin tivul pînzei de la bot spre coadă şi o înnodăm. Nu ne mai rămîne decît să executăm „cîntarul" zmeului, format din patru fire de aţă rezistentă, fixate de bot, coadă şi capetele aripilor. Iar pentru ca pasărea să fie mai frumoasă o vopsim cum dorim noi.

Iată şi un al doilea tip de zmeu, (figura 2). Luăm o şipcă (baghetă) de brad, lungă de 1 m. La capetele ei fixăm două inele de sîrmă, apoi la 20 cm. de unul din aceste inele lipim cu clei un dop de plută obişnuit. După aceea confecţionăm alte trei baghete cărora le efectuăm, la mijloc, o îndoitură, aşa cum se observă în schiţa pe care o prezentăm. Însemnăm locul pentru îndoitură, îl înmuiem bine în apă călduţă, după care îl ţinem deasupra unei flăcări şi îl îndoim uşor. Uscîndu-se, baghetele vor rămîne în forma pe care le-am dat-o deasupra flăcării. Le lipim apoi şi le întărim prin matisare (înfăşurare) cu aţă, pe bagheta principală. Nu ne mai rămîne decît să legăm cele două sfori de margine, de la inelele de capăt ale baghetei principale, peste capetele celor trei baghete secundare, iar suprafeţele haşurate din schiţă să le acoperim cu hîrtie sau pînză. Pe al doilea model puteţi să-l acoperiţi în întregime cu hîrtie albă pe care să desenaţi ce doriţi.

Sursă de curent continuu

Luaţi o baterie electrică pătrată, uzată şi demontaţi-o. Veţi obţine 3 cilindri din tablă de zinc, care au în mijloc cîte un cărbune. Extrageţi cărbunii şi

lipiţi de capăcelul metalic al fiecăruia cîte o bucăţică de sîrmă izolată, lungă de 20—25 cm.

Tuburile de zinc vor fi golite de conţinut, apoi tăiate cu foarfecele şi întinse, obţinîndu-se trei plăci dreptunghiulare. Spălaţi-le bine cu apă şi săpun, apoi curăţaţi-le şi cu hîrtie sticlată. De mijlocul fiecărei tăbliţe lipiţi, cu cositor, cîte o bucăţică de sîrmă lungă de 20—25 cm. Aţi obţinut electrozii : cărbunele fiind polul pozitiv, iar zincul polul negativ. Pregătiţi apoi o soluţie prin dizolvarea a 125 gr. ţipirig (clorură de amoniu) în 500 ml. apă caldă.

Turnaţi din soluţie într-un pahar, pînă aproape de gură şi cufundaţi în ea cei doi electrozi, avînd grijă să nu se atingă între ei. Pentru fixare, treceţi cele două sîrmuliţe printr-un capac de placaj sau de carton gros. Acest element produce un curent continuu de 1,2—1,5 volţi. Fiind prea redus pentru a-l folosi practic, va trebui să confecţionaţi 3 asemenea elemente şi să le legaţi între ele în serie, adică — zincul primului element va fi unit cu firul cărbunelui celui de al doilea şi zincul celui de al doilea cu firul cărbunelui celui de al treilea element. În acest fel veţi obţine un curent de 4—4,5 volţi, suficient de puternic pentru a aprinde un bec electric de lanternă. Legînd între ele 5—6 elemente veţi obţine un curent ce poate face să sune, la nevoie, o sonerie obişnuită. Folosind 12 elemente legate mixt, adică 6 în serie, de două ori şi cele două grupe de cîte şase în paralel, adică zinc de zinc şi cărbune de cărbune, veţi obţine un curent de circa 9 volţi suficient de puternic pentru a vă permite să realizaţi electrolize interesante. Iată una prin care puteţi prepara iodoformul, o substanţă organică, folosită ca antiseptic, cu un miros pătrunzător — specific. Faceţi o soluţie din : 1 gr. iodură de potasiu, 2 gr. carbonat de sodiu (sodă de rufe) şi 20 ml. apă. După ce sărurile s-au dizolvat complet, adăugaţi 2 ml. alcool etilic (spirt alb) şi introduceţi în pahar 2 cărbuni (din baterii) pe care îi legaţi de sursa de curent compusă din cele 12 elemente. Va începe electroliza şi veţi simţi mirosul caracteristic de iodoform, iar în soluţie apare un praf galben.

Un ciocan electric de lipit LETCON

Materiale :

Tablă de fier 200×120×1 mm ; 1 bucată ; tablă de fier 150×70×0,30, 4 mm ; 1 buc. (se poate folosi şi tablă de la cutiile de conserve) ; mică 50×30×1 mm ; 2 buc. ; placă de azbest 50×30×2 mm ; 2 buc.; fir de azbest 1 m.; sîrmă cromnichel 0,1 mm diametrul, 6,5 m. lungime ; bară de cupru 120×6 mm ; 1

BINE AȚI VENIT

Prima zi de vară s-a trezit de dimineață. Explozia vacanței a împrăștiat voioșie pretutindeni și pretutindeni ea a fost întîmpinată cum se cuvine.

La *Ștrandul Tineretului* din Capitală, 800 de copii au inaugurat cursurile de înot organizate în fiecare vară în acest complex sportiv de către Federația Română de Înot.

Cabinele curate, bazinele cu apă limpede, încălzită artificial, căldura soarelui și... personalul de specialitate al celui mai important centru de învățare a înotului pentru copii din Capitală i-au primit cu tradiționalul „Bine ați venit !"

Aproape de două ori mai mulți decît cei ce-au deschis cursurile acum un an, micii prieteni ai apei, timp de 21 de zile cît durează un ciclu de învățare (sezonul întreg cuprinde 5 cicluri), sub o îndrumare atentă și într-o atmosferă de joc și veselie, se vor strădui să deprindă înotul. Și poate, peste puțin timp, pe litoral piciul care acum a intrat pentru prima oară pe poarta ștrandului își va îndeplini una din cele mai grozave dorințe ale lui din fiecare vară : va înota în mare (dar numai pînă acolo unde îi vor permite profesorii sau părinții).

Și acum, față în față cu apa !

Primele grupuri de nerăbdători sînt în preajma bazinelor. Tuturor le zboară ochii la... trambulina de deasupra bazinului de sărituri. Deocamdată, locul lor e în dreapta, în bazinul mic, cu apa pînă la brîu. Dar, la urma urmelor, și aici trebuie curaj.

Gemenii Bogdan și Șerban Oghină se țin de mînă pe marginea bazinului speriați de niște vălurele cît degetul. Ce vreți ? Sînt abia în clasa a II-a... Și-apoi, e atîta apă !

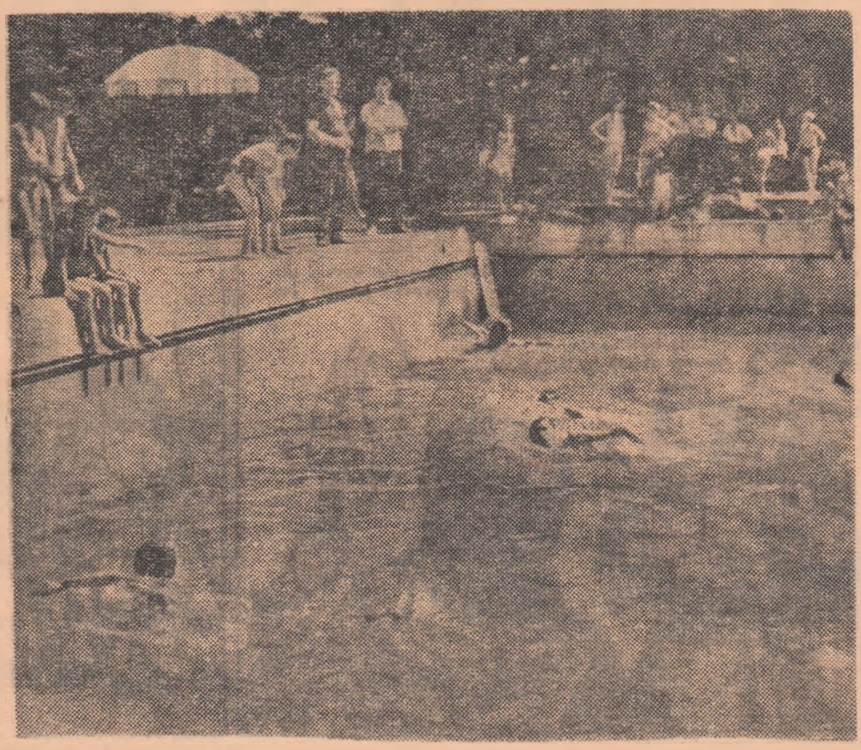
Mai încolo iată o figură mai puțin înfricoșată de solzii bazinului. E Teodorescu Mihai, din clasa a V-a, Școala generală nr. 5. Deși la fel de începător ca și prietenii lui mai mici, nu-și poate îngădui, „la vîrsta lui", să se teamă de apă, așa că... își face curaj cu o glumă : „Să fi adus un pumn de sare de acasă. O aruncam într-un colț și nu mai aveam probleme. Pluteam fără grijă !"

Peste cîteva minute însă luciul bazinului a fost străpuns de chiote și zarvă și, în grindina de stropi, zbuciumul apei început astăzi nu se va opri toată vara.

Ilie TRAIAN

ȘI ACUM, NOTAȚI-VĂ ADRESA :

Ștrandul Tineretului, unde vă puteți înscrie la cursurile de înot, se află la șosea, pe strada Ștrandului nr. 1, raionul 30 Decembrie. Puteți ajunge cu autobuzul 31, cu troleibuzele 81 și 82, cu tramvaiele 3 și 4.

Și în bazinul de la Palatul pionierilor din București puteți învăța să înotați !

Zboară mingea peste plasă (III)

Așadar, cunoaștem cîte ceva din istoria voleiului, am învățat să lovim corect mingea, știm cum să executăm o pasă sau un servici. Dar asta ajunge pentru ca să cîștigăm un meci ? Nu. Cunoștințele și eforturile jucătorilor trebuie să se unească într-un mănunchi armonios, într-o adevărată ECHIPĂ. Pentru asta avem nevoie de **tactică.** În atac, tactica o constituie organizarea și folosirea a cel puțin patru trăgători. Idealul este ca toți cei șase jucători ai unei echipe să poată fi folosiți multilateral, adică fie ca trăgători, fie ca ridicători. În acest fel, va fi ușoară folosirea oricărui schimb modern de joc, așa cum ar fi folosirea paselor în diagonală, sistemul intrărilor etc., lucruri care cer o tehnică individuală foarte bună și o pregătire multilaterală a jucătorului.

În **apărare**, echipa va aplica o tactică de joc în funcție de serviciul sau tactica de atac a adversarilor. La **serviciul de jos**, care deobicei nu este un element de atac, din cauza încetinelii sau traiectoriei prea înalte a mingiei este de ajuns ca jucătorii să se plaseze pe întreg terenul. La **serviciul de sus** al adversarului, care prin viteză și puterea sa este un element de atac, nu poate fi amenințată linia întîi (în apropierea fileului). Acest lucru permite jucătorilor să-și concentreze poziția de apărare în centrul terenului. Poziția de apărare în timpul jocului depinde de faptul dacă jucătorii de la fileu folosesc **monoblocul, blocajul dublu sau triplu** sau nu folosesc deloc blocajul. Principiul de bază, în toate împrejurările, este acela că **jucătorii trebuie să fie cu fața spre adversar și să se miște, pe cît posibil, în întîmpinarea mingiei.**

Pregătirea morală, ca și pregătirea teoretică sînt necesare în antrenamentul colectiv avînd drept scop dezvoltarea stăpînirii de sine în momentele grele ale jocului și îmbunătățirea tehnicii individuale. Un jucător lipsit de tehnică individuală anulează gîndirea tactică a echipei, după cum niște jucători bine antrenați, dar lipsiți de un plan de joc, pierd adesea în fața unei formații cu jucători mai puțin talentați, dar aplicînd o tactică riguroasă.

Am fi bucuroși dacă, prin scrisorile primite la redacție, ne veți înștiința că v-ați alcătuit și voi o echipă și că aveți de pus întrebări în legătură cu acest sport — voleiul, întrebări la care noi promitem că vom răspunde cu cea mai mare plăcere, încercînd să vă inițiem cît mai mult în abecedarul acestui frumos sport.

Mircea POPESCU
antrenor volei

Ultimul sunet de clopoțel

(Urmare din pag. a I-a)

— Nici unul !

Sin s-a lăsat încet într-un fotoliu și a închis ochii. L-am întrebat :

— Vrei să-ți fac o cafea ?

A înălțat din umeri :

— Fă-mi ! Adică, nu ! Poate ai un antinevralgic sau un piramidon...

Misterul se lămurește

Am ieșit să-i fac rost lui Sin de piramidon. Cum am pus piciorul în stradă, am zărit două buchete de margarete, două ghiozdane și... două pioniere : Ținea Viorica și Brumer Clara, amîndouă eleve în clasa a IV-a, la Școala generală nr. 8 din Brașov (am uitat să spun, mă aflam cu Sin în Brașov). Pe stradă treceau multe buchete de flori, multe ghiozdane, dar și mulți copii. Deci, copiii nu dispăruseră, așa cum pretindea Sin. Totuși, povestea cu florile era adevărată. Toți copiii (sau mai precis cei din clasele I—IV) se îndreptau spre școală cu flori.

Ca să lămuresc misterul în fața căruia, de astă dată, antenele lui Sin se dovediseră neputincioase, le-am întrebat pe cele două pioniere :

— Ce se petrece în orașul vostru ? A sosit cumva Zîna Florilor ?

Viorica și-a ascuns zîmbetul după petalele albe ale margaretelor. A răspuns colega ei, mirată probabil că nu știu :

— Nu ! A sosit vacanța. Astăzi e ultima zi de școală, ultimul sunet de clopoțel...

Clasa a IV-a, la revedere!

Cele două pioniere s-au îndepărtat repede. La cîțiva pași a trecut un băiețel cu pantaloni scurți și cu un buchet de bujori, apoi o fetiță cu funde mari, albe. Fetița ducea pe braț o rochie albastră, pe care se zăreau stele mici, strălucitoare. Amîndoi — și băiatul cu bujori, și fetița care ducea pe braț rochia albastră — au intrat într-o clădire albă ca un cub uriaș de zahăr. În clasa băiatului cu bujori l-am întîlnit pe Harap Alb. Pleca, ori se întorcea, din lunga lui călătorie spre țara lui Verde Împărat. Puțin mai tîrziu am întîlnit-o și pe Ileana Cosînzeana. Era chiar fetița cu rochia albastră pe care se zăreau presărate stele mici și strălucitoare.

În altă clasă, toate florile și toți copiii se strînseseră în jurul învățătoarei, la catedră. Atunci, în clipa aceea, s-a auzit ultimul clopoțel. S-a făcut dintr-o dată liniște. Clinchetul subțirel se auzea cred pentru prima dată în toată școala. Adică îl ascultau toți, tăcuți. În nici una din clase n-au izbucnit strigătele și tropăiturile care izbucnesc de obicei în recreații. Învățătoarea și-a umplut brațele cu flori și a ieșit urmată de copii.

Am rămas singur în clasă. Pe catedră, uitată, o margaretă privea băncile goale...

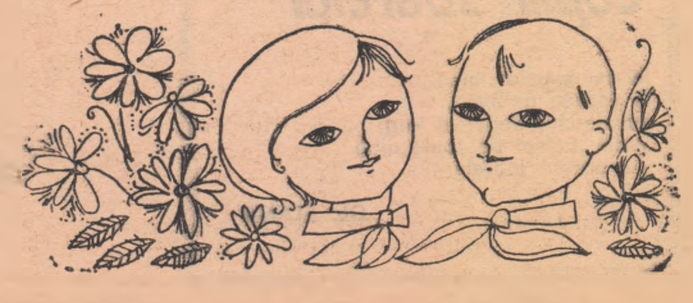
★

Sin adormise.

Cred că era prea obosit, ori răcise, ori se apropia și pentru el vacanța, altfel nu-mi explic de ce nu văzuse dimineața copiii ! L-am trezit, i-am dat două piramidoane, un ceai fierbinte și s-a culcat din nou. A mai dormit trei sau patru ceasuri. Spre seară — cînd s-a trezit și s-a uitat pe geam, — a exclamat bucuros :

— Au apărut copiii !

Jos, pe trotuar, zburau pe rotile doi băieți.

Faceţi lumi

Faceţi lumi, faceţi case, copii ;
Pe Gulliver puneţi-l împărat,
Pe Făt-Frumos mîngîiaţi-l !
Dacă-i învins de zmei şi întristat.

Chemaţi furnicile să vă dea ajutor,
Să fie morărese că pot căra saci ;
Un greier să fie actor
Declamînd poeme pe araci.

Puneţi cîte o stea la uşi,
Iar peste fîntîni cîte-o mînă de soare
Şi cîte două păpuşi
Lîngă lacrimile copiilor care plîng tare.

Ion CRÎNGULEANU

Lauda studiului

Citeşte-n gînd, iar piersicul din ramuri
I-arată policandre mari pe geamuri.

Foi după foi, cu litere frumoase,
Foşnind cad peste semnul de mătase.

Văzduhul cărţii larg, înmiresmat
Mereu îl cercetează-n lung şi-n lat.

Citind mereu, intrigurat citind,
Ca două faruri ochii i se aprind.

Iar spicele cuvintelor din pagini
Îi dă aripi fluide fără margini.

Se vede tot mai sus, văzduhul ţării
Il scutură de cîntul înălţării.

Vrea să-şi ridice visul peste zare
Mai nalt decît Ceahlăul plin de soare.

Lumina strînsă spic cu spic din cărţi
S-o-mprăştie, cîndva, în mii de părţi.

Din ea să crească muguri tel de fel
Să nu-i mai poată număra nici el.

La fel cum izbucnesc în primăvară
Dintre frunzare, mugurii în ţară.

Nicolae BULGARU

Primăvara
Desen : Stela CREŢU

Copiii soarelui

Mi-am înmuiat mîna
în vopsea galbenă,
am deschis degetele larg,
e-am apăsat pe coala albă
şi-a apărut soarele

Gh. STANA

(Va urma)

DRAGI COPII !
Scrieţi-ne ce v-a plăcut din acest număr

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361